

Effe bijkletsen met: Rick Kuijpers

Er is nauwelijks een geliefder gespreksonderwerp te bedenken dan de voetbalsport. We kunnen er onze vrijheid van meningsuiting vol op loslaten. Kranten worden erover volgeschreven. Voorbeschouwingen die de lezer moet opwarmen voor de komende strijd. Analyses achteraf, over wat goed ging en beter had gekund en gemoeten. Dit meningencircus kent geen einde. Iedereen heeft altijd wel een beetje gelijk. Immers, ook hier geldt dat er meer halve dan hele waarheden zijn. Opvallend, bij de v.v. Gilze is iedereen het eens over de ongelofelijke inzet die onze voetballende Rick Kuijpers aan de dag legt. Dat maakt op iedere supporter indruk. Daarom dan ook een bijkletspraatje met Rick Kuijpers.

Rick aan jou het woord:

“Het was 10 januari 2001 dat ik het eerste Gilse levenslicht zag. Het dorp waar ik met veel plezier woon en wel bij mijn ouders aan de Hoogstraat op nummer 9. Ik ben me aan het voorbereiden op een baan in de bouwwereld. De keuze die ik hierin ga maken staat nog niet vast. Werkvoorbereider, projectleider, calculator, het kan allemaal nog. Door een stage van een half jaar bij bouwonderneming Maas Jacobs heb ik al een aardige indruk gekregen wat me zoal staat te wachten. Hiervoor volg ik de hbo-opleiding ‘bouwkunde’ aan de Avans Hogeschool in Tilburg”.

Zo opent Rick ons praatje in de v.v. Gilze kantine, de dag nadat Gilze 1 een prima wedstrijd met 1-5 afsloot uit tegen BVV in Den Bosch. Toch hield Rick aan deze wedstrijd ook een rotgevoel over.

“Zeker, ik heb er nog steeds de pest over in mijn lijf”.

Waarom dat rotgevoel?

“Allereerst kreeg ik, toen de wedstrijd een kwartiertje gaande was een flinke beuk te verwerken. Als gevolg daarvan heb ik een tijdje naar adem

liggen happen. Ik werd hierin goed bijgestaan en opgelapt door onze verzorger, broeder John Aarts. Dat allemaal onder het toezicht van de scheidsrechter, die stoïcijns mijn lijden aanzag. Even dacht ik, einde wedstrijd. Gelukkig kon ik verder en gooide weer alles, met wat ik heb, in de strijd. Ik stoomde op langs de zijlijn met de bal aan de voet met een hijgende tegenstander achter mij aan. De grensrechter van BVV vlagde volkomen ten onrechte. De bal zou over de lijn zijn geweest. Toen sloegen bij mij de stoppen door. Met een wild gebaar en wat schuttingtaal gooide ik de bal met alles in me, keihard op het veld. Meteen flitste door mijn hoofd, Rick jonge, wat heb je nou toch gedaan? Geel man!! En inderdaad even later kreeg ik die prent voor mijn neus. Ook nu baal ik nog als een stekker. Waarom? Omdat ik de belangrijke thuiswedstrijd van aanstaande zondag tegen FC Engelen geschorst ben. Mijn verzameling gele kaarten is te hoog opgelopen. Uiteraard heb ik dat aan mezelf te danken.”

Zo zegt de schuldbewuste Rick. Zoals gezegd Rick wordt bewonderd om zijn inzet. Toch zullen ook voor hem wat verbeterpuntjes te noteren zijn. Hoe denk je daar zelf over?

“Zeker is dat zo, naar mijn inzicht ben ik te onrustig aan de bal, mijn balbehandeling kan/moet beter en te vaak zoek ik snel de aanval terwijl er misschien ook een betere optie is. Zoals al aangehaald ontbreekt het mij niet aan werklust. Redelijk tevreden ben ik over mijn duelkracht en mijn passes.”

Zo omschrijft Rick zijn voetbalkwaliteiten. De wedstrijd van gisteren blijft nog wel een tijdje in jouw herinnering. Zijn er meer van die wedstrijden die je in positieve en mogelijk negatieve zin herinnert?

“Zeker zijn er die. De meest onvergetelijke wedstrijd is wel die we met de A-jeugd speelden en wonnen, tegen Papendrecht, voor promotie naar de vierde divisie. Rood in een eerdere wedstrijd hield me aan de kant. Mooi waardeloos, dat zeker, maar ook bij mij was de euforie er niet minder om. Ik zal nooit meer zo’n luidruchtige busreis meemaken dan de terugreis vanuit Papendrecht naar Gilze. Een wedstrijd om snel te vergeten was de uitwedstrijd tegen Vlijmense Boys. We kwamen daar met een flinke kater vandaan. Collectief falen. Niet bij de les. Wat niet fout mag gaan, ging fout. Trainers noemen dat door de ondergrens zakken. Dat was hier aan de hand. Dan ‘andere koek’ was de uitwedstrijd tegen Gudok (2-3). Wat in

drie seizoenen nog niet was voorgekomen. Wie had er gescoord? Jawel een zekere Rick Kuijpers maakte de 0-2. Dat moest gevierd worden. Na afloop disco-time in onze kantine. Ik werd daar op de schouders genomen door mijn teamgenoten. Er werd me gedwongen te zingen en dat ook nog eens heel hard”.

Dat maakt ons nieuwsgierig. Wat zong je dan? Over wie? Ging het over vrouwen?

“Wat ik moest zingen vertel/vertaal ik liever niet, zou ik dat wel doen, ga ik daar nog heel veel opmerkingen over krijgen. Dat kunnen we maar beter voorkomen”.

Zo is Rick van mening. Nou ja, daar doen we het dan maar mee. Wat willen we nog meer weten van Rick? Wil hij bijvoorbeeld van een slechte gewoonte af? Is hij een regelmatige bezoeker van theaters? Beoefent hij nog andere sporten? Voor welke sportman/sportvrouw heeft hij veel bewondering? Wat staat met stip één van wat hij tijdens zijn leven nog mee wil maken?

“De slechtste gewoonte waar ik van af wil, is het onvoldoende in bedwang kunnen houden van mijn emoties. Dat geldt zeker voor die momenten dat een scheidsrechter, in mijn ogen, een situatie verkeerd beoordeelt. Wat hadden we nog meer? Oh ja, het theater. Nee, in een theater word ik niet vaak gesignaleerd. Toch gaat dat gebeuren en wel tegen het eind van dit jaar. Ik ga dan naar het Afas theater in Den Haag naar een optreden van Hans Teeuwen. Of dit het begin zal zijn van, regelmatig naar het theater, dat betwijfel ik. Andere sporten. Zo nu en dan fitnessen met Tom van Gestel. Tijdens de zomerstop en winterstop pak ik regelmatig de racefiets. Liefst rijd ik dan op brede wegen met weinig bochten. Daar waar ik goed gas kan geven, ben ik in mijn element. In het bos, nee, dat is me te technisch. Bewondering heb ik voor heel veel mensen zeker ook buiten de sport. We hebben het hier over voetbal. Dan ga ik voor Frenkie de Jong. Zijn overzicht en balbehandeling mag wat mij betreft verheven worden tot kunst, zo bijzonder vind ik zijn kwaliteiten. Wat ik mee zou willen maken, dat echt met stip op nummer één staat, is het volgende. Ik stel me het volgende voor. Het einde van de competitie komt geleidelijk aan in zicht. In de voorlaatste wedstrijd wordt pas duidelijk dat Gilze1 nog kans heeft op het kampioenschap. Wel zullen dan wel de thuiswedstrijd moeten winnen

van Zigo. Als ik dan ook nog de assist mag geven, of nog mooier de winnende zou scoren. Nee, nee, ik ga te ver met dromen. Het maakt niet uit wie scoort, wie de assists gaf, of wie er in de basis staat. Laten we het reëel houden. We willen hoe dan ook de competitie afsluiten met het gevoel, dat we als team inclusief de staf, ons hebben ingezet voor het best mogelijke resultaat. Vanaf nu spelen we iedere wedstrijd alsof het een finale is en waar dat eindigt??? Niemand die het weet. Dit is wat me zo naar het einde van de competitie wel bezighoudt.”

Zo zegt Rick verlangend naar een mooi slot van het seizoen 2021/2022. Wij bedanken Rick voor zijn medewerking aan ons bijkletspraatje. Verder wensen we hem toe, weinig gele/rode prenten in de toekomst. Tot slot: We hopen nog lang te genieten van zijn tomeloze en indrukwekkende inzet.

April 2022, Red. A. van Dongen (Jos)

